
Shrutisarasamuddharanam

श्रुतिसारसमुद्धरणम्

Document Information

Text title : Shrutisarasamuddharanam

File name : shrutisAra.itx

Category : vedanta, major_works

Location : doc_z_misc_major_works

Author : Totakacharya (Adi Sankaracharya's Disciple)

Transliterated by : Sunder Hattangadi

Proofread by : Sunder Hattangadi

Description-comments : Totakacharya's work on Advaita

Latest update : January 23, 2016

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

March 24, 2024

sanskritdocuments.org

श्रुतिसारसमुद्धरणम्

त्रैलोक्यनाथहरिमीज्यमुदारसत्त्वं
शक्तेस्तनूजतनयं परमेष्ठिकल्पम् ।
शुभूतमुक्तविमलाम्बरयारुवर्णं
वासिष्ठमुग्रतपसं प्रणतोऽस्मि नित्यम् ॥ १ ॥

सकलं मनसा क्रियया जनितं
समवेक्ष्य विनाशितया तु जगत् ।
निरविधत कश्चिदतो निभिला-
दविनाशि कृतेन न लभ्यमिति ॥ २ ॥

प्रतिपित्सुरसावविनाशि पदं
यतिधर्मरतो यतिमेव गुरुम् ।
विदितात्मसतत्त्वमुपेत्य कविं
प्रणिपत्य निवेदितवा-स्वमतम् ॥ ३ ॥

भगवन्नुदधौ मृतिजन्मजले
सुभृदुःखजघे पतितं व्यथितम् ।
कृपया शरणागतमुद्धर मा-
मनुशाध्युपसन्नमन-न्यगतिम् ॥ ४ ॥

विनिवर्त्य रतिं विषये विषमां
परिमुच्य शरीरनिबद्धमतिम् ।
परमात्मपदे भव नित्यरतो
जडि मोडमयं भ्रममात्ममतेः ॥ ५ ॥

विसृजन्नमयादिषु पञ्चसु ता-
मडमस्मि ममेति मतिं सततम् ।
दृशिर्पमनन्तमृतं विगुणं
दृद्यस्थमवेडि सदाडमिति ॥ ६ ॥

जलभेदकृता अङ्गुतेव रवे -
 र्घटिकादिकृता नभसोऽपि यथा ।
 मतिभेदकृता तु तथा अङ्गुता
 तव अङ्घ्रिदृशोऽविकृतस्य सदा ॥ ७ ॥

दिनकृत्प्रभया सदृशेन तदा
 जनधीयरितं सकले स्वयिता ।
 विदितं भवताऽविकृतेन सदा
 यत अवेमतोऽसित अवे सदा ॥ ८ ॥

उपरागामपेक्ष्य मतिर्विषयै-
 विषयावधृतिं कुरुते तु यतः ।
 तत अवे मतेर्विदिताविदिता
 विषयास्तु ततः परिणामवती ॥ ९ ॥

मतिवृत्तय आत्मयिता विदिताः
 सततं छि यतोऽविकृतस्तु ततः ।
 यद्दि आत्मयितिः परिणामवती
 मतयो विदिताविदिताः स्युरिमाः ॥ १० ॥

यरितं तु धियः सकलं सततं
 विदितं भवता परिशुद्धयिता ।
 मतिभेदगुणो न छि तेऽस्ति ततो
 यत अवेमतोऽसदृशस्तु धिया ॥ ११ ॥

विदितत्वमविप्रतिपन्नतया
 मतिषु प्रगतं विषयेषु यथा ।
 यत अवेमतः परसंविदिता
 विदितत्वत अवे यथा विषयाः ॥ १२ ॥

परसंविदिताः सततं छि यतो
 न विदुः स्वममी विषयास्तु ततः ।
 मतयोऽपि तथा परसंविदिता
 न विदुः स्वममूर्विषयास्तु यथा ॥ १३ ॥

विषयाङ्गुतिसंस्थितिरैकविधा

मनसस्तु सदा व्यवहारविधौ ।
अलमित्यपि तद्विषया त्वपरा
मतिवृत्तिरवज्वलितात्मचित्ता ॥ १४ ॥

पुरुषस्य तु धर्मवद्दुर्भवति
स्वरसेन मतेः स्वगुणोऽपि यतः ।
अत आत्मगुणं प्रतियन्ति जना
मतिवृत्तिमिमांलमित्यबुधाः ॥ १५ ॥

यदि सा न भवेज्जनमोडकरी
व्यवहारमिमं न जनोऽनुभवत् ।
विकृलश्च तदा विषयानुभवो
ज्ञगुणो न हि सेति यदा विद्विता ॥ १६ ॥

उपलभ्यघटादिनिर्भैव भवे-
न्मनसो यदि संस्थितरेकविधा ।
पुरुषस्य चित्तिश्च न विक्रियते
मतिवृत्तिमपेक्ष्य घटादिनिभाम् ॥ १७ ॥

अवगन्त्रवगम्यचिदात्मधियो-
रलमित्यभिमानविडीनतया ।
स्थितयोरभिमानपुरःसरकं
व्यवहारपथं न जनोऽवतरेत् ॥ १८ ॥

अलमीक्ष्य षति प्रथमं हि धिया
सुविचिन्त्य ततो विषयाभिमुषम् ।
नयनं प्रडिणोति तथान्यदपि
श्रवणादि वियत्प्रमुषस्य गुणो ॥ १९ ॥

अपलाय न कश्चिदलङ्कुरणं
व्यवहारमुपैति कदाचिदपि ।
उपपन्नतरा हि मतेस्तु ततो
व्यवहारपथं प्रति कारणात्ता ॥ २० ॥

चित्तिशक्तिगुणः किमलङ्कुरणं
किमु बुद्धिगुणोऽथ भवेद्दुर्भवो ।
एति चिन्त्यमिदं मनसानलसै-

रूपपत्तिभिरात्मछितं यतिभिः ॥ २१ ॥

उपलभ्यमलङ्कुराणं न भवे-
त्युरुषस्य गुणो यद्वि तर्हि भवेत् ।
गुणिरूपमथावयवं गुणिनो
न विहाय गुणः पृथगस्ति यतः ॥ २२ ॥

न गुणो गुणिनि स्थितवा-गुणिना
विषयीक्यते न य तस्य गुणैः ।
न हि देशकृता न य वस्तुकृता
गुणिनोऽस्ति गुणस्य बिधा तु यतः ॥ २३ ॥

न परस्परमग्निगुणोऽग्निगतो
विषयत्वमुपैति कदाचिदपि ।
न हि वह्निरपि स्वगुणं स्वगतं
विषयीकुरुते स्वगुणेन भुवि ॥ २४ ॥

कणामुग्यमथीकृत्पदात्मगुणं
गुणपूगमनित्यमनात्मगुणम् ।
अनयैव दिशा स निराक्यतां
न हि नित्यमनित्यगुणेन गुणि ॥ २५ ॥

वियतः प्रभवं प्रवदन्ति यतः
श्रुतयो बहुशः षमनित्यमतः ।
उपमानमनित्यगुणं वियतो
न हि नित्यमिहास्ति कणादमते ॥ २६ ॥

मनसा पुरुषः पुरुषेण मनो
नभसा मुसलं मुसलेन नभः ।
न हि योगवियोगमुपैति कुतो-
ऽवयवित्वनिराकरणादमुतः ॥ २७ ॥

छल रज्जुघटादि हि सावयवं
समुपैति युजामितरेतरतः ।
छति दृष्टमतोऽन्यददृष्टमपि
स्वयमूढ्यमिदं न परित्यजता ॥ २८ ॥

न छि सावयव विगतावयवै-
विगतावयवं य न सावयवैः ।
उपयाति युष्मिति दृष्टमिदं
यत अवेमतः स्थितमुक्तमदः ॥ २९ ॥

न छि कल्पितभागसमागमनं
विगतावयवस्य घटैत कुतः ।
वितथत्वमतिः सुदृढा तु यतः
परिकल्पितवस्तुषु नित्यमतः ॥ ३० ॥

छड वेदशिरःसु तदर्थविदः
प्रवदन्ति समस्तजगत्प्रकृतिम् ।
परमात्मपदं दृशिमात्रवपु-
र्ध्रुवमेकमतोऽन्यदनित्यमिति ॥ ३१ ॥

अत अवे न किञ्चिद्दुदाहरणं
ध्रुवमस्ति परस्य विनाशिगुणम् ।
यत अवेमतः स्थितमुक्तमदो
न छि नित्यमनित्यगुणेन गुणि ॥ ३२ ॥

उपलभ्यमलङ्कुरणं भवितुं
क्षमते दृशिद्विपगुणो न यतः ।
विषयाकृतिरञ्जितधीगुणव-
द्विषयत्वमलङ्कुरणस्य ततः ॥ ३३ ॥

विषयप्रकृतिं प्रतिपन्नवतीं
मतिवृत्तिमलङ्कुरणं य मतेः ।
उभयं परिपश्यति योऽविकृतः
परमात्मसद्वृत्तिरसौ पुरुषः ॥ ३४ ॥

ननु देवभूदेष कथं भवता-
भिहितः परमात्मसद्वृत्तिरिति ।
न विरुद्धमवादिषमेतमलं
श्रुतिरध्यमुभयर्थावयय यतः ॥ ३५ ॥

अमतं न मतेरमतस्तद्विदं
यदमुत्र तदेव तु कश्चिदिति ।

श्रुतिषु प्रतिपादितमस्य दृशेः
परमात्मपदत्वममूषु भृशम् ॥ ३६ ॥

यदनभ्युदितं वदनेन सदा
नयनेन च पश्यति यन्न सदा ।
श्रवणेन च यन्न शृणोति सदा
मनसापि च यन्मनुते न सदा ॥ ३७ ॥

वदनं नयनं च तथा श्रवणं
मन एव च येन मतं सततम् ।
अवगच्छ तदेव पदं परमं
त्वमिति श्रुतिरीक्षितुरुक्तवती ॥ ३८ ॥

परमात्मपदत्व एयं च मया
श्रुतिरल्पकण्ठोक्तिरिडाभिडिता ।
अणिमादिगुणं सदिति प्रकृतं
तदसि त्वमिति श्रुतिरव्यवदत् ॥ ३९ ॥

नभसोऽवयवो विकृतिश्च यथा
घटिकादिनभो न भवेत्तु तथा ।
परमात्मन एष न यावयवो
विकृतिश्च शरीरभृदित्यमृषा ॥ ४० ॥

करकादिनिमित्तकमेव यथा
करकाभरनाम भवेद्वियतः ।
परमात्मदृशेरपि नाम तथा
पुरहेतुकमेव तु श्रुव इति ॥ ४१ ॥

जनितं विद्यदग्रि येन जग-
त्परमात्मसदक्षरनामभृता ।
प्रविवेश स एव जगत्स्वकृतं
भमिवेड घटं घटसृष्टिमनु ॥ ४२ ॥

उदपद्यत भ्रमभुषं छि जग-
त्परमात्मन इत्यपि याः श्रुतयः ।
अवधार्यत आभिरभेदमतिः
परमात्मसतत्वसमर्पणतः ॥ ४३ ॥

यदि सृष्टिविधानपरं वचनं
 कृलशून्यमनर्थकमेव भवेत् ।
 जगद्विद्यमजायत धातुरिति
 श्रवणं पुरुषस्य कृलाय न हि ॥ ४४ ॥

अनृतत्वमवाधसकृद्धिदृते-
 निरधारि सदेव तु सत्यमिति ।
 श्रुतिभिर्बहुधैतदतोऽवगतं
 जगतो न हि जन्म विधेयमिति ॥ ४५ ॥

न च तत्त्वमसीत्यसकृद्भयनं
 जगतो जनिमात्रविधौ घटते ।
 परमात्मपदानुमतिं तु यदा
 जनयेत्पुरुषस्य तदा घटते ॥ ४६ ॥

स्थिरजडुगमद्वेदधियां चरितं
 परिपश्यति योऽविकृतः पुरुषः ।
 परमात्मसदुक्तिरसाविति य-
 द्भणितं तदतिष्ठिमित्यमलम् ॥ ४७ ॥

पृथगेव यदाक्षरतो मतिवि-
 न्मकरोदकवन्न घटाभ्रवत् ।
 न विरोत्स्यति तत्त्वमसीति तदा
 वचनं कथमेष त इत्यपि च ॥ ४८ ॥

न तु वस्तुसतत्वविबोधनकृ-
 द्धिनिवर्तयदप्रतिबोधमिदम् ।
 सदुपासनकर्मविधानपरं
 यत श्रेयमतो न विरोत्स्यति मे ॥ ४९ ॥

मनाद्विषु कारणदृष्टिविधिः
 प्रतिमासु च देवधियां करणम् ।
 स्वमतिं ल्यनपोल्य यथा तु तथा
 त्वमसीद सदात्ममतिर्वचनात् ॥ ५० ॥

अथ वा त्वमिति ध्वनिवाच्यमिदं

सदसीति वदेद्वयनं गुणतः ।
 विभयं पुरुषं प्रवदन्ति यथा
 भृगराऽयमीश्वरगुप्त इति ॥ ५१ ॥

यदि वा स्तुतये सदसीति वदे-
 न्मघवानसि विष्णुरसीति यथा ।
 त्वमिति श्रुतिवाच्यसतत्वकता-
 मथ वा सत एव वदेद्वयनम् ॥ ५२ ॥

यदि तत्त्वमिति ध्वनिनाभिहितः
 परमात्मसतत्वक एव सदा ।
 डिमिति स्वकमेष न रूपमवे-
 त्प्रतिबोध्यत एव यतो वयनैः ॥ ५३ ॥

अत एव हि ज्ञवसदात्मकतां
 न हि तत्त्वमसीति वदेद्वयनम् ।
 यदपीदृशमन्यदतो वयनं
 तदपि प्रथयेदनयैव दिशा ॥ ५४ ॥

त्वदुदाहृतवाक्यविलक्षणता
 वयनस्य हि तत्त्वमसीति यतः ।
 अत एव न दृष्टिविधानपरं
 सत एव सदात्मकतागमकम् ॥ ५५ ॥

एतिशब्दशिरस्कपटोक्तमति-
 विडिता मनादिषु तैर्वयनैः ।
 न विधानमिडास्ति तथा वयने
 सुविलक्षणमेतदतो वयनात् ॥ ५६ ॥

मनसो विद्यतः सवितृप्रभृतेः
 प्रवदन्ति न तानि सदात्मकताम् ।
 मनादि हि मुख्यमुपास्यतया
 प्रवदन्ति यतोऽक्षरदृष्टियुतम् ॥ ५७ ॥

करको न मूढः पृथगस्ति यथा
 मनादि सतोऽस्ति तथा न पृथक् ।
 एति वस्तुसतत्वकता तु यदा

વિધિશબ્દ ઇતિશ્ચ તદા તુ વૃથા ॥ ૫૮ ॥

મનાદિ સમાનવિભક્તિતયા

વિધિશબ્દમિતિ ચ વિહાય ચદિ ।

જનકેન સતા સહ યોગમિયા-

દનૃતં તદિતિ સ્ફુટમુક્તમભૂત્ ॥ ૫૯ ॥

નનુ જીવસતોરપિ તત્ત્વમિતિ

સ્ફુટમેકવિભક્ત્યભિધાનમિદમ્ ।

કથમસ્ય શરીરભૂતોડનૃતતા

ન ભવેદવિભક્તવિભક્તિયુજઃ ॥ ૬૦ ॥

પ્રકૃતેરભિધાનપદેન ચદા

વિકૃતેરભિધાનમુપૈતિ યુજામ્ ।

અનૃતત્ત્વમતિસ્તુ તદા વિકૃતૌ

મૃદયં ઘટ ઇત્યભિધાસુ ચથા ॥ ૬૧ ॥

વિકૃતિત્ત્વમવાદિ મનઃપ્રભૂતે-

ર્ભહુશઃ શ્રુતિષુ પ્રકૃતેસ્તુ સતઃ ।

અત એવ સમાનવિભક્તિતયા

મનાદિ સુવેદ્યમસત્યમિતિ ॥ ૬૨ ॥

જનિતત્ત્વમવાદિ ન હિ શ્રુતિભિ-

ર્જનકેન સતાસ્ય શરીરભૂતઃ ।

મનાદિવિકારવિલક્ષણતાં

પ્રતિચન્તિ શરીરભૂતસ્તુ તતઃ ॥ ૬૩ ॥

ચદજીજનદમ્બરપૂર્વમિદં

જગદક્ષરમીક્ષણવિગ્રહકમ્ ।

પ્રવિવેશ તદેવ જગત્સ્વકૃતં

સ ચ જીવસમાખ્ય ઇતિ શ્રુતયઃ ॥ ૬૪ ॥

પરમાત્મવિકારવિભક્તમતિ-

ર્ન ભવત્યત એવ શરીરભૂતઃ ।

ચત એવ વિકારવિભિન્નમતિ-

ર્ન ભવત્યત એવ મૃષાત્ત્વમતિઃ ॥ ૬૫ ॥

अविभक्तविभक्त्यभिधानकृता
परमात्मपदेन शरीरभृतः ।
न भवेद्विड तत्त्वमसिप्रभृतौ
लवणं जलमित्यभिधासु यथा ॥ ६६ ॥

परमात्मविकारनिराकरणं
कृतमस्य शरीरभृतस्तु यतः ।
परमेश्वररूपविलक्षणता
न मनागपि देहभृतोऽस्ति ततः ॥ ६७ ॥

ननु श्रवसतोरणुमात्रमपि
स्वगतं न विशेषणमस्ति यदा ।
वद तत्त्वमसीति तदा वयनं
किमु वक्ति तथैष त इत्यपि य ॥ ६८ ॥

स्वगतं यद्वि भेदकमिष्टमभू-
दणुमात्रमपीश्वरदेहभृतोः ।
अपनेतुमशक्यमदो वयनै-
रमुनास्य पृथक्त्वनिषेधपरैः ॥ ६९ ॥

इह यस्य य यो गुण आत्मगतः
स्वत एव न जातु भवेत्परतः ।
वयनेन न तस्य निराकरणं
द्वियते स गुणः सङ्गस्तु यतः ॥ ७० ॥

वयनं त्ववबोधकमेव यत-
स्तत एव न वस्तुविपर्ययकृत् ।
न हि वस्त्वपि शब्दवशात्प्रकृतिं
प्रज्ज्जात्यनवस्थितिदोषभयात् ॥ ७१ ॥

यत एवमतो विषयस्य गुणं
विषयेण सङ्गात्मनि मूढधिया ।
अधिरोपितमप्सिव भूमिगुणं
प्रतिषेधति तत्त्वमसीति वयः ॥ ७२ ॥

अत एव न दृष्टिविधानपरं
गुणवाद्यपरं य न तद्भयनम् ।

स्तुतिवाद्यपि नैतद्गुपास्यतया
विधिरत्र न देहभृतोऽस्ति यतः ॥ ७३ ॥

सत एव हि नाम जगत्प्रकृते-
रुपधानवशाद्विह जिव धिति ।
अत एव न जिवसतत्त्वकतां
प्रकृतस्य सतः प्रतिपाद्यति ॥ ७४ ॥

यदि जिवसतत्त्वकतां गमये-
द्विमाद्विगुणस्य जगत्प्रकृतेः ।
अद्विमाद्विगुणोक्तिरतोऽस्य मृषा
यदि वास्य शरीरभृदात्मकता ॥ ७५ ॥

न य संसृतिछेदुनिराकरणं
कृतमस्य शरीरभृतोऽभिमतम् ।
परमेश्वरमात्मतया ब्रुवता
वयनेन य तत्त्वमसीत्यमुना ॥ ७६ ॥

त्वमसीति पदद्वयमेति युञ्जं
तद्विति ध्वनिना सल तत्त्वमिति ।
द्वियया सल नामपदं समिया-
न्निरपेक्षमुपैत्यनया हि युञ्जाम् ॥ ७७ ॥

न हि नामसलस्रमपि द्वियया
रहितं किमपि प्रतिपाद्यति ।
प्रतिपादकमेषु विडाद्वि भवे-
द्विहिताद्विमतेर्जनकं हि यतः ॥ ७८ ॥

भगवानपि मध्यममेव यतो
विनियच्छति युष्माद्वि नित्यमतः ।
प्रथमं त्वमसीति पदे समित-
श्वरमं त्वसिना समियात्तद्विति ॥ ७९ ॥

पुरुषोऽभिहितस्त्वमसीति यदा
किमसानि वदेति तदाभिमुषः ।
श्रवणाय भवेद्विमाद्विगुणं
सद्विति प्रकृतं तद्वसीति वदेत् ॥ ८० ॥

त्वमिति ध्वनिनाभिहितस्य यत-
स्तदिति श्रुतिवाच्यसदात्मकताम् ।
अवद्वयनं तत एव सतो
न छि श्रुवसतत्त्वकतां वदति ॥ ८१ ॥

विषयाभिभुजानि शरीरभृतः
स्वरसेन सदा करणानि यतः ।
स्वकमेष न रुपमवैति ततः
प्रतिबोध्यत एव ततो वयनैः ॥ ८२ ॥

वयनं य पराञ्चिपुरःसरकं
बहु वैदिकमत्र तथा स्मरणम् ।
विषयेषु य नावमिवात्मसि य-
न्मनसोन्द्रियरश्मिविनिग्राहवत् ॥ ८३ ॥

थयता छि न देहभृतोऽस्ति भिदा
परमात्मदृशेरिति वाच्यमिदम् ।
स्थितिकाल छलापि य सृष्टिभुजे
सदन-न्यतया श्रुत एष यतः ॥ ८४ ॥

द्वयमध्यविरोधि शरीरभृतो
वयनीयमिदं रघुनन्दनवत् ।
उपदेशमपेक्ष्य सदात्ममतिः
परमात्मसतत्त्वकता य सदा ॥ ८५ ॥

सद्गुपासनमस्य विधेयतया
वयनस्य मम प्रतिभाति यतः ।
अत एव न श्रुवसदात्मकतां
प्रतिबोधयतीत्यवदत्तदसत् ॥ ८६ ॥

सद्गुपास्त्व(?) इति श्रुतिरत्र न ते
तदसि त्वमिति श्रुतिरेवमियम् ।
यत एवमतो न विधित्सतता
सद्गुपासनकर्मणा इत्यमृषा ॥ ८७ ॥

यदि तस्य कुतश्चिद्विडानयनं

डियते तदनर्थकमेव भवेत् ।
 पुरुषेण कृतस्य यतः श्रुतिता
 न भवेदिति वेदविदां स्मरणम् ॥ ८८ ॥

डिमरे पुरुषं प्रतिबोधयितुं
 स्वकर्मभ्रमशक्तमिदं वचनम् ।
 यदतोऽन्यत आनयनं डियते
 भवता श्रवणेन विनापि विधेः ॥ ८९ ॥

श्रुतडानिरिडाश्रुतकलृप्तिरपि
 श्रुतिवित्समयो न भवेत्तु यतः ।
 श्रुतिभक्तिमता श्रुतिवङ्गगतं
 ग्राहणीयमतो न तु बुद्धिवशात् ॥ ९० ॥

पुरुषस्य शरीरगतात्ममतिं
 मृत्सिम्भभवलेतुमनर्थकरीम् ।
 अपनीय सदात्ममतिं दधती
 मडते पुरुषस्य छिताय भवेत् ॥ ९१ ॥

विनिवर्तत एव शरीरगता
 विपरीतमतिः पुरुषस्य तदा ।
 वचनेन तु तत्त्वमसीति यदा
 प्रतिबोध्यत एष त एत्यपि य ॥ ९२ ॥

यदि नापनयेच्छ्रुतिरात्ममतिं
 पुरुषस्य शरीरगतामनृताम् ।
 तदलम्भमतिलेतुककर्मगतिं
 सुभ्रुङ्ःभङ्गलामवशोऽनुभवेत् ॥ ९३ ॥

यदि तत्त्वमसीति वदेद्वचनं
 सद्गुपासनकर्म न तत्त्वमिति ।
 पुरुषस्य क्वलं सद्गुपासनतो
 विमृशामि भविष्यति कीदृगिति ॥ ९४ ॥

पुरुषस्य तु मर्त्यगुणस्य भवे-
 त्सद्गुपासनया न सदात्मकता ।
 न कथञ्चिदपि प्रजडाति यतः

प्रकृतिं सलजामिड कश्चिदपि ॥ ८५ ॥

यदि देहभूदेष सदात्मकतां
प्रगमिष्यति वै सद्गुपासनया ।
न यं हास्यति रूपमसौ हि निजं
यत् अक्यमतिर्न भरत्युभयोः ॥ ८६ ॥

रसविद्धमयः प्रकृतिं सलजं
प्रविहाय यथा कनकत्वमियात् ।
पुरुषोऽपि तथा सद्गुपासनया
प्रतिपत्स्यत एव सदात्मकताम् ॥ ८७ ॥

अयसोऽवयवानभिभूय रसः
स्थितवाननलानुगृहीतिमनु ।
कनकत्वमतिं जनयत्यसि
प्रतिपन्नमयो न तु काञ्चनताम् ॥ ८८ ॥

उदकावयवानभिभूय पयो
रजतावयवांश्च यथा कनकम् ।
विपरीतमतिं जनयत्युदके
रजते यं तथायसि उभमतिम् ॥ ८९ ॥

रसवीर्यविपाकविनाशमनु
प्रविनश्यति काञ्चनताप्ययसः ।
कृतकं हि न नित्यमिति प्रगतं
समवेतमवश्यमपैति यतः ॥ १०० ॥

अमृतत्वमसत्पुरुषस्य यदि
क्षिपते सद्गुपासनया यज्वित् ।
यजिकार्यवदन्तवदेव भवे-
त्कृतकस्य यतो विद्विताध्रुवता ॥ १०१ ॥

पुरुषस्य सतश्च विधर्मकयोः
सद्गुपासनया न भवेत्समितिः ।
यदि सद्गुगतिरिष्यत एव तयो-
रवियुक्ततया न शिरं वसतः ॥ १०२ ॥

कृलभीदृगिदं सद्गुपासनतः
 पुरुषस्य भविष्यति नान्यदतः ।
 न य तन्निरवधतयाभिमतं
 विदुषां बहुदोषसमीक्षणतः ॥ १०३ ॥
 सद्गुपासनकर्मविधानपरं
 न भवेदत एव हि तद्ग्रथनम् ।
 अलमस्मि शरीरमिदं य ममे-
 त्यविवेकमतिं विनिवर्तयति ॥ १०४ ॥
 सकलोपनिषत्सु शरीरभृतः
 परमात्मपदैकविभक्तितया ।
 उपदेशवयांस्यनयैव दिशा
 गमयेन्मतिमान्भियुक्ततया ॥ १०५ ॥
 द्रविडोऽपि य तत्त्वमसीति वथो
 विनिवर्तकमेव निरूपितवान् ।
 शब्दरेण विवर्धितराजशिषो-
 निर्जन्मविद्वृत्तिनिदर्शनतः ॥ १०६ ॥
 यत एवमतः स्वशरीरगता-
 मलमित्यविवेकमतिं सुदृढाम् ।
 प्रविधाय यदक्षरमद्भयकं
 त्वमवेहि तदक्षरमात्मतया ॥ १०७ ॥
 न मनो न मतिः करणानि य नो
 न रजो न तमो न य सत्त्वमपि ।
 न मली न जलं न य वह्निरपि
 श्वसनो न नभश्च पदं परमम् ॥ १०८ ॥
 अमनस्कमधीकमनिन्द्रियकं
 विरजस्कमसत्त्वतमस्कमपि ॥
 अमलीजलवलून्यनिलाम्बरकं
 परमक्षरमात्मतयाश्रय भोः ॥ १०९ ॥
 करणानि हि यद्विषयाभिभुषं

प्रगम्य मतिर्विषयेषु यरेत् ।
तद्दु जागरितं प्रवदन्ति बुधा
न तदस्ति ममेत्यवगच्छ दृशेः ॥ ११० ॥

करणानि यदोपरतानि तदा
विषयानुभवोद्धितवासनया ।
विषयेषां विना विषयप्रतिमं
स्फुरणं स्वपनं प्रवदन्ति बुधाः ॥ १११ ॥

करणस्य धियः स्फुरणेन विना
विषयाङ्गितिकेन तु या स्थितता ।
प्रवदन्ति सुषुप्तिममुं हि बुधा
विनिवृत्ततृषः श्रुतितत्त्वविदः ॥ ११२ ॥

एति जागरितं स्वपनं य धियः
कमतोऽकमतश्च सुषुप्तिरपि ।
न कदाचिदपि त्रयमस्ति ममे-
त्यवगच्छ सदास्मि तुरीयमिति ॥ ११३ ॥

यद्दु जागरितप्रभृति त्रितयं
परिकल्पितमात्मनि मूढधिया ।
अभिधानमिदं तदपेक्ष्य भवे-
त्परमात्मपदस्य तुरीयमिति ॥ ११४ ॥

यदपेक्ष्य भवेदभिधानमिदं
परमात्मपदस्य तुरीयमिति ।
तदसत्यमसत्यगुणश्च ततः
परिनिर्मितवारण्येष्टितवत् ॥ ११५ ॥

गगनप्रभुषु पृथिवीयरमं
विषयेन्द्रियबुद्धिमनःसहितम् ।
जनिमज्जगदेतदभूतमिति
श्रुतयः प्रवदन्त्युपमानशतैः ॥ ११६ ॥

कङ्कपित्तसमीरणघातुधृतं
कुशरीरमिदं सततं हि यथा ।
प्रभवप्रभृति प्रलयान्तमिदं

जगदग्निरवीन्दुधृतं छि तथा ॥ ११७ ॥

जगतः स्थितिकारणमित्थमिदं

प्रथितं रविवह्निशशित्रितयम् ।

स्मृतिवेदजनेषु भृशं प्रथितं

श्रुतिरीरितवत्यनृतं तदिति ॥ ११८ ॥

यद् रोहितशुकलसुकृष्णमिदं

ज्वलनादिषु रूपमवैति जनः ।

तद् तैजसमाप्यमथात्रमिति

भ्रुवती त्रयमेव तु सत्यमिति ॥ ११९ ॥

रुच्यकप्रमुष्णं कनकादिमयं

रुच्यकाद्यभिधाननिमित्तमपि ।

असदित्यवगम्यत एव यतो

व्यभियारवती रुच्यकादिमतिः ॥ १२० ॥

न कदाचिदपि व्यभियारवती

कनकादिमतिः पुरुषस्य यतः ।

तत एव छि सत्यतयाभिमतं

कनकादिविपर्यय एषु न छि ॥ १२१ ॥

रुच्यकादिसमं ज्वलनादि भवे-

दनृतत्वगुणेन तु सत्यतया ।

अरुणप्रमुष्णं ज्वलनप्रभृति-

प्रकृतित्रितयं कनकादिसमम् ॥ १२२ ॥

अनयोपमयानृततामवद-

श्छुतिरग्निरिवाकरयन्द्रमसाम् ।

अमृषात्वमपि श्रुतिरुक्तवती

त्रितयस्य तु रक्तपुरःसरिणः ॥ १२३ ॥

अनृतत्वमिदं ज्वलनप्रभृते-

र्यदवादि भवेत्तद्गुणालंकारम् ।

वितथा विकृतिः सततं सकला

न तथा प्रकृतिः श्रुतिनिश्चयतः ॥ १२४ ॥

प्रदिदर्शयिषुर्वसनस्य यथा
 वितथत्वमपास्यति तन्तुगुणम् ।
 अपकृष्य तु तन्तुसमं त्रितयं
 ज्वलनप्रमुभस्य तथोक्तवती ॥ १२५ ॥

अवन्निप्रमुषं विचदन्तमिदं
 विकृतिस्तु परस्य भवत्यपरम् ।
 अनृतं त्वपरं विकृतिस्तु यतो-
 ऽवितथं तु परं प्रकृतिस्तु यतः ॥ १२६ ॥

अत ऐतदसोधि सद्भुक्ति परं
 न मृषेति मृषा तु ततोऽन्यदिति ।
 इति सिद्धमतो यदवादि मया
 जनिमज्जगदेतदभूतमिति ॥ १२७ ॥

मनसोऽध्यनृतत्वमसोध्यमुतः
 प्रतिपादिततेतुत एव भवेत् ।
 यश्चितं य तदीयमसत्यमतः
 परिनिर्मितवारणशेषेष्ठितवत् ॥ १२८ ॥

ननु नाभ्यवदश्छुतिरुद्भवन्नं
 मनसस्तु सतो न य अप्रमुष्णात् ।
 कथमस्य भवेदनृतत्वगति-
 र्मनसो भगवन्वद निश्चयतः ॥ १२९ ॥

ननु सप्तम आत्मन उद्भवन्नं
 मनसोऽभिधधावसुनापि सल ।
 कथमस्य भवेदमृषात्वगति-
 र्मनसो विकृतित्वगुणस्य वद ॥ १३० ॥

असुना करणैर्गानप्रमुष्णैः
 सल मुण्डक उद्भवन्नं मनसः ।
 पुरुषात्परमात्मन उक्तामतो
 वितथं मन इत्यवधारय भोः ॥ १३१ ॥

मनसोऽन्नमयत्वमवादि यत-
 स्तत एव हि भूतमयत्वगतिः ।

કુશરીસ્વદેવ તતોઽપિ ભૃશં
વિતથં મન ઇત્યવધારય ભોઃ ॥ ૧૩૨ ॥

કુરુ પક્ષમિમં ગગનપ્રમુખં
જનિમત્સકલં ન હિ સત્યમિતિ ।
પ્રથમં ચરમં ચ ન ચાસ્તિ ચતો
રુચકાદિવદિત્યુપમાં ચ વદ ॥ ૧૩૩ ॥

કનકે રુચકાદિ ન પૂર્વમભૂ-
ચ્ચરમં ચ ન વિદ્યત ઇત્યનૃતમ્ ।
અધુનાપિ તથૈવ સમસ્તમિદં
જનિમાદ્વિચદાદિ ભવેદનૃતમ્ ॥ ૧૩૪ ॥

કનકાદિષુ યદ્યુષજાતમભૂ-
દ્રુચકપ્રમુખં પૃથગેવ તતઃ ।
અધિકં પરિમાણમમીષુ કુતો
ન ભવેદિતિ વાચ્યમવશ્યમિદમ્ ॥ ૧૩૫ ॥

કનકપ્રભૃતેર્વ્યતિરિક્તમતો
રુચકાદિ ન વિદ્યત એવ કુતઃ ।
પૃથગગ્રહણાલ્લનકપ્રભૃતે-
રિતિ કારણમેવ સદન્યદસત્ ॥ ૧૩૬ ॥

નનુ નામ પૃથગ્વિકૃતેઃ પ્રકૃતે-
રથ રૂપમથાપિ ચ કાર્યમતઃ ।
કથમવ્યતિરિક્તતયાવગમઃ
પ્રકૃતેર્વિકૃતેરિતિ વાચ્યમિદમ્ ॥ ૧૩૭ ॥

ઇહ વીરણતન્તુસુવર્ણમૃદઃ
કટશાટકહારઘટાકૃતયઃ ।
ઉપલબ્ધજનૈરુપલબ્ધિમિતા
ન ભિદાસ્તિ તતઃ પ્રકૃતેર્વિકૃતેઃ ॥ ૧૩૮ ॥

વિકૃતિર્યદિ નાસ્તિ પૃથકપ્રકૃતે-
ર્ન ઘટેત ભિદાપ્યભિધાપ્રભૃતેઃ ।
ઇતિ ધીર્વિકૃલા તવ ચેન જનૈ-
ર્વિવિદે નયનેન મૃદાઘભિદા ॥ ૧૩૯ ॥

ननु रूपमथो अपि कार्यमथो
 अभिधापि नटस्य पृथग्विद्विता ।
 न पृथक्त्वमुपैति नटः किमिति
 प्रतिवाच्यमवश्यमिदं कुशलैः ॥ १४० ॥

असतो न कथञ्चन जन्म भवे-
 त्तदसत्त्वत एव ऋषुष्यमिव ।
 न सतोऽस्ति भवः पुरतोऽपि भवा-
 दत आत्मवदेव सदिष्टमिति ॥ १४१ ॥

कपिलासुरिपञ्चशिखादिमतं
 परिगृह्य वदेद्यदि कश्चिदिदम् ।
 न कदाचन जन्म वदामि सतः
 प्रवदामि तु यच्छृणु तत्त्वमपि ॥ १४२ ॥

प्रकृतावविशिष्टतया यदभू-
 दधुना तु तदेव विशेषयुतम् ।
 निरवधमिदं प्रतिभाति मम
 प्रवदात्र विरोधमवैषि यदि ॥ १४३ ॥

सद्युज्यत येन गुणेन पुरा
 प्रकृतौ स षडास्ति न येति वद ।
 यदि विद्यत एव पुरा प्रकृता-
 वधुनापि विशेषयुतत्वमसत् ॥ १४४ ॥

यदि नास्ति पुरा स गुणः प्रकृता-
 वसद्गुणमवन् भवतोऽभिमतम् ।
 जननेन य सत्त्वमुपात्तवतो
 जनिमत्त्वत एव विनष्टिरपि ॥ १४५ ॥

भवतोऽभिमतं परिहर्तुमिदं
 न कथञ्चन शक्यत इत्यमुतः ।
 कर्णभक्षमतेन समत्वमिदं
 भवतोऽभिमतं शनकैरगमत् ॥ १४६ ॥

असतो भवनं नशनं च सतः

कण्ठाभोजितं विदितं कविभिः ।
 उपपत्तिविरुद्धतया सुभृशं
 तदभाषि मयापि विरुद्धतया ॥ १४७ ॥

प्रतिषिद्धमिदं कण्ठाभोजितं
 हरिणापि समस्तगुरोर्गुरुणा ।
 वयनेन तु नासत धृत्यमुना
 ब्रुवता य पृथातनयाय छितम् ॥ १४८ ॥

असतश्च सतश्च न जन्म भवे-
 दिति पूर्वमवाद्युपपत्तियुतम् ।
 सद्यस्य न जायत एव कुतो
 न छि वस्तु तथाविधमास्ति यतः ॥ १४९ ॥

सद्यसत्वमतीत्य मनःप्रभृते-
 र्न कथञ्चन वृत्तिरिडास्ति यतः ।
 तत एव मनःप्रभुभस्य भवो
 न भवेदिति सर्वसुवेदमिति ॥ १५० ॥

यदि नाम कथञ्चिदमुष्य भवः
 सद्यसत्वमपेक्ष्य भविष्यति वः ।
 अमृषात्वममुष्य तथापि न तु
 श्रुतिरस्य मृषात्वमुवाच यतः ॥ १५१ ॥

मनसोऽनृततैवमवादि यत-
 स्तत एव छि तस्य मृषा यरितम् ।
 यत एव मृषा मनसश्चरितं
 तत एव पुरोदितसिद्धिरभूत् ॥ १५२ ॥

यद्यपेक्ष्य तु नाम भवेत्त्रितयं
 परमात्मपदस्य तुरीयमिति ।
 तद्यस्यमसत्यगुणस्तु यतः
 परिनिर्मितसर्पविसर्पाणवत् ॥ १५३ ॥

निम्बिलस्य मनःप्रभुभस्य यतो
 वितथत्वमवादि पुरा तु मया ।
 श्रुतियुक्तिभवेन ततोऽद्भयकं

परमक्षरमेव सदन्यदसत् ॥ १५४ ॥

यदपूर्वमबाल्यमनन्तरकं
न य किञ्चन तस्य भवत्यपरम् ।
एति वेदवयोऽनुशाशास यतो
वितथं परतोऽन्यदतः प्रगतम् ॥ १५५ ॥

प्रतिषिध्य यतो बहिरन्तरपि
स्वविलक्षाणामात्मन उक्तवती ।
अवबोधघनत्वमतोऽन्यदस-
ल्लवणैकरसत्वनिदर्शनतः ॥ १५६ ॥

लवणैकरसत्वसमं भाषितं
स्वविलक्षाणवस्तुनिषेधनतः ।
अवबोधघनं परमात्मपदं
त्वमवेळि तदस्मि सदाळमिति ॥ १५७ ॥

आणु नो न य तद्विपरीतगुणं
न य द्रस्वमतो न य दीर्घमपि ।
प्रतिषिद्धसमस्तविशेषणकं
परमक्षरमात्मतयाश्रय भोः ॥ १५८ ॥

असुबुद्धिशरीरगुणान्चडिमा-
नविवेकिजनैर्दृशिधर्मतया ।
प्रतिपन्नतमान्प्रविडाय शनै-
र्दृशिमात्रमवेळि सदाळमिति ॥ १५९ ॥

अङ्गिनिर्व्ययनीमङ्गिरात्मतया
जगृडे परिभोक्षाणस्तु पुरा ।
परिमुञ्च्य तु तामुरगः स्वभिले
न पुनः समवेक्षत आत्मतया ॥ १६० ॥

अविवेकत आत्मतया विदितं
कुशरीरमिदं भवताप्यडिवत् ।
अडिवत्त्यज देहमिमं त्वमपि
प्रतिपद्य शिदात्मकमात्मतया ॥ १६१ ॥

रञ्जनीदिवसौ न रवेर्भवतः
 प्रभया सततं युत अेष यतः ।
 अविवेकविवेकगुणावपि तौ
 भवतो न रवेरिव नित्यदृशेः ॥ १६२ ॥

परिशुद्धविबुद्धविमुक्तदृशे-
 रविवेकविवेकविवर्जनतः ।
 मम बन्धविमोक्षगुणौ भवतो
 न कदाचिदपीत्यवगच्छ भृशम् ॥ १६३ ॥

न मम ग्राहणोर्जनमस्ति मया
 न परेण दृशेरिति निश्चिनु भोः ।
 न हि कस्यचिदात्मनि कर्म भवे-
 न्न य कश्चिद्विहास्ति मदन्ये इति ॥ १६४ ॥

अहमस्मि यरस्थिरदृढधियां
 यरितस्य सदृक्षक अेक इति ।
 न भवेदत अेव मदन्ये इति
 त्वमवेहि सुमेधे इदं सुदृढम् ॥ १६५ ॥

गगने विमले जलदाद्विमले
 सति वासति वा न भिदास्ति यथा ।
 त्वयि सर्वगते परिशुद्धदृशौ
 न भिदास्ति तथा द्रयभेदकृता ॥ १६६ ॥

अनृतं द्रयमित्यवदाम पुरा
 व्यवहारमपेक्ष्य तु गीतमिदम् ।
 अनृतेन न सत्यमुपैति युञ्ज
 न मरीचिजलेन नदी द्रुदिनी ॥ १६७ ॥

बहुनाभिहितेन किमु डियते
 शृणु सङ्ग्राहमत्र वदामि ततः ।
 त्वयि जागरितप्रभृति त्रितयं
 परिकल्पितमित्यसदेव सदा ॥ १६८ ॥

परिकल्पितमित्यसदित्युदितं
 मन इत्यभिशाब्धितमागमतः ।

उपपत्तिभिरेव च सिद्धमतो
भवतोऽन्यदशेषमभूतमिति ॥ १६८ ॥

यदबाह्यमनन्तरमेकरसं
यदकार्यमकारणमद्वयकम् ।
यदशेषविशेषविहीनतरं
दृशिऽपमनन्तमृतं तदसि ॥ १७० ॥

धयदेव मयोपनिषत्सु पदं
परमं विदितं न ततोऽस्त्यधिकम् ।
एति पिप्पलभक्ष एवात्स्यवद-
ध्यवशिष्टमिति विनिवारयितुम् ॥ १७१ ॥

एतरोऽपि गुरुं प्रणिपत्य जगौ
भगवन्निति तारितवानसि माम् ।
अवबोधतरेण समुद्रमिमं
मृतिजन्मजलं सुभद्रुःषऽधम् ॥ १७२ ॥

अधुनास्मि सुनिर्वृत आत्मरतिः
कृतकृत्य उपेक्षक ऐकमनाः ।
प्रहसान्विषयान्मृगतोयसमा-
न्वियरामि मर्डी भवता सङ्घितः ॥ १७३ ॥

तव दास्यमहं भृशमामरणा-
त्प्रतिपद्य शरीरधृतिं भगवन् ।
करवाणि मया शकनीयमिदं
तव कर्तुमतोऽन्यदशक्यमिति ॥ १७४ ॥

गुरुशिष्यकथाश्रवणेन मया
श्रुतिवञ्छ्रुतिसारसमुद्धरणम् ।
कृतमित्थमवैति य एतदसौ
न पतत्युदधौ मृतिजन्मजले ॥ १७५ ॥

भगवद्भिरिदं गुरुभक्तियुतैः
पठितव्यमपाठ्यमतोऽन्यजनैः ।
गुरुभक्तिमतः प्रतिभाति यतो
गुरुणोक्तमतोऽन्यभजन्न पठेत् ॥ १७६ ॥

निगमोऽपि य यस्य षतिप्रभृति-
गुरुभक्तिमतः कथितं गुरुणा ।
प्रतिभाति मडात्मन षत्यवद-
त्पठितव्यमतो गुरुभक्तियुतैः ॥ १७७ ॥

येषां धीसूर्यदीप्त्या प्रतिष्ठतमगमत्राशमेकान्ततो मे
ध्वान्तं स्वान्तस्य डेतुर्जननमरणसन्तानदोलाधिरुढेः ।
येषां पादौ प्रपन्नाः श्रुतिशमविनयैर्भूषिताः शिष्यसङ्घाः
सद्यो मुक्ताः स्थितास्तान्यतिवरमडितान्यावदायुर्नमामि ॥ १७८ ॥

भूः पादौ यस्य षं योदरमसुरनिलश्चन्द्रसूर्यौ य नेत्रे
कर्णावाशाः शिरो धौर्भुममपि दडनो यस्य वास्तेयमड्यिः ।
अन्तःस्थं यस्य विश्वं सुरनरभगगोभोगिगन्धर्वद्वैत्यै-
श्चित्रं रंरभ्यते तं त्रिभुवनवपुषं विष्णुमीशं नमामि ॥ १७९ ॥
षति श्री तोटकाचार्यविरचितं श्रुतिसारसमुद्धरणं समाप्तम् ॥

The text is composed in a meter called toTaka.

Encoded and proofread by Sunder Hattangadi

——
Shrutisarasamuddharanam

pdf was typeset on March 24, 2024

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

